

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและพบได้ทั่วไปในทุกพื้นที่ของประเทศไทย อาชญากรรมเป็นภาพสะท้อนความไม่สมบูรณ์หรือความบกพร่องของระเบียบสังคมหรืออีกนัยหนึ่งเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ ความสงบสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศไทย ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2539 ส่งผลโดยตรงต่อภาวะการว่างงานที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ทำให้ปัญหาความยากจน ปัญหาครอบครัวทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น อันเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาอาชญากรรม (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานแผนและงบประมาณ, 2542 : 1)

การรณรงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาอาชญากรรม พบว่า ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504-2509 ยังมิได้ให้ความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมมากนัก ทั้งนี้สืบเนื่องจากสมมติฐานที่ผิดพลาดที่กำหนดว่า ถ้าการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศประสบผลสำเร็จ ปัญหาด้านอื่นๆ ทางสังคม รวมทั้งปัญหาอาชญากรรม ย่อมแก้ไขได้โดยปริยายอย่างไรก็ตามสมมติฐานนี้ได้ถูกหักล้างไปแล้วในหลายประเทศ ปัญหาอาชญากรรมในประเทศเริ่มได้รับความสนใจจากภาครัฐและภาคเอกชน มีการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531 : 51) ต่อเนื่องมาจนกระทั่งถึงฉบับปัจจุบัน คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2539-2544 ที่ได้เน้นความสำคัญและวางแนวทางในการส่งเสริมให้ครอบครัว ธุรกิจเอกชน และหน่วยงานของรัฐ ได้ร่วมมือกันควบคุมปัญหาอาชญากรรมด้วย (วิชนิกร ไรติชัยสถิตย์, 2542 : 7)

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น ย่อมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละภาค แต่ละจังหวัด หรือแม้แต่ในจังหวัดเดียวกัน จำนวนการประกอบอาชญากรรมจะไม่เท่ากัน คนที่อยู่ในตัวเมืองหรือในท้องที่มีคนอยู่หนาแน่น สภาพความเป็นอยู่ ทัศนคติ และพฤติกรรมต่างๆ ย่อมแตกต่างกับคนที่อยู่ในชนบท ทั้งนี้เพราะตามเมืองใหญ่มีผู้คนอยู่หนาแน่น ย่อมประสบปัญหาความตึงเครียดทางด้านสังคม เศรษฐกิจ มากกว่าคนในชนบท ปัจจัยที่ส่งผลต่อ

การเกิดอาชญากรรมจึงแตกต่างกันออกไป (โสภณ ขปิลมณีนันท์, 2537 : 22)

จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสงขลา บัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล มีลักษณะพิเศษจากจังหวัดในภาคอื่นๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อและแนวทางในการดำรงชีวิตแตกต่างจากที่อื่น มีลักษณะเป็นพหุสังคม อาชญากรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้น เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อน ทั้งแบบแผนและวิธีการ จัดว่าเป็นอาชญากรรมที่มีลักษณะพิเศษหลายประการ เพราะมีการก่อการร้ายจัดเป็นองค์กรซึ่งมีกระบวนการเคลื่อนไหวที่มีอุดมการณ์ และมีจุดมุ่งหมายที่แสวงหาผลประโยชน์ทางการเมือง (เสนีย์ มะตะกากุล, 2520 : 30) เมื่อพิจารณาจากสถิติคดีอาญาของกรมตำรวจ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538-2543 พบว่า อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีอัตราส่วนหรือแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 สถิติอาชญากรรมพื้นฐานใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 - 2543

ปี	ประเภทคดี					
	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ			ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน		
	รับแจ้ง (คดี)	จับกุม (ราย)	ร้อยละ	รับแจ้ง (คดี)	จับกุม (ราย)	ร้อยละ
พ.ศ. 2538	1,412	827	55.73	2,881	1,653	57.37
พ.ศ. 2539	1,469	843	57.38	2,770	1,706	61.58
พ.ศ. 2540	1,779	959	53.90	3,204	1,798	56.12
พ.ศ. 2541	1,825	931	51.01	3,704	2,091	56.45
พ.ศ. 2542	1,796	947	52.72	4,724	1,832	38.78
พ.ศ. 2543	2,010	1,048	52.14	4,981	1,834	36.82

ที่มา : กรมตำรวจ สถานภาพอาชญากรรมในประเทศไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถิติคดีอาญาในประเทศไทย หลายฉบับ (2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544)¹

¹พระราชกฤษฎีกา โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2541 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 115 ตอนที่ 73 ก 16 ตุลาคม 2541)

สถิติอาชญากรรมพื้นฐานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามตาราง 1 สะท้อนถึงอัตราส่วนคดีที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีและมีนัยทางสังคมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในทำนองเดียวกับอาชญากรรมทั้ง 2 ประเภท ที่เกิดขึ้นในอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ก็มีแนวโน้มในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกันซึ่งสามารถสรุปได้ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 สถิติอาชญากรรมพื้นฐานในอำเภอหนองจิก และจังหวัดปัตตานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 - 2543

ปี	ประเภทคดี											
	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ						ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน					
	อำเภอหนองจิก		จังหวัดปัตตานี				อำเภอหนองจิก		จังหวัดปัตตานี			
รับแจ้ง (คดี)	จับกุม (ชาย)	ร้อยละ	รับแจ้ง (คดี)	จับกุม (ชาย)	ร้อยละ	รับแจ้ง (คดี)	จับกุม (ชาย)	ร้อยละ	รับแจ้ง (คดี)	จับกุม (ชาย)	ร้อยละ	
พ.ศ.2538	11	9	81.82	137	96	70.07	23	16	69.57	305	203	66.56
พ.ศ.2539	14	11	78.57	156	104	66.67	16	10	62.50	305	189	61.97
พ.ศ.2540	18	15	83.33	195	117	60.00	15	10	66.67	339	216	63.72
พ.ศ.2541	20	13	65.00	212	114	53.77	18	15	83.33	403	291	72.21
พ.ศ.2542	18	14	77.78	202	142	70.30	28	17	60.71	504	241	47.82
พ.ศ.2543	18	16	88.89	203	115	56.65	18	15	83.33	610	231	37.87

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี. ม.ป.ป.

อาชญากรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นในจังหวัดปัตตานี ตามตาราง 2 ชี้ให้เห็นว่า ภัยที่เกิดจากการประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน เป็นภัยที่ใกล้ตัวประชาชนมากที่สุด ด้วยข้อเท็จจริงและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาอาชญากรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นในอำเภอหนองจิก ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดปัตตานีเป็นพิเศษ เนื่องจากอำเภอหนองจิก

เป็นพื้นที่ชานเมืองของปัตตานี นอกจากจะเป็นที่ตั้งของส่วนราชการประจำอำเภอแล้ว ยังเป็นที่ตั้งของค่ายอิงคยุทธบริหาร และยังเป็นที่ตั้งของสนามบินพอทอง ประกอบด้วย อำเภอหนองจิกมีถนนสายเพชรเกษม ตัดผ่านเชื่อมต่อกับอำเภอเทพา จังหวัดสงขลา การคมนาคมติดต่อสื่อสารกับอำเภออื่นจึงทำได้สะดวก รวดเร็ว ความเจริญของเมืองปัตตานี แผ่ขยายเข้ามาถึงอำเภอหนองจิก ที่ดินซึ่งอยู่ใกล้เมือง และริมถนนมีราคาสูงซึ่งมีการซื้อขาย เปลี่ยนมือ ผู้คนจากที่อื่นๆ เคลื่อนย้ายมาพักอยู่อาศัยในเขตอำเภอหนองจิก เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ มาอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกัน พื้นที่อำเภอหนองจิก บางส่วนยังเป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลความเจริญ ผู้คนยังมีความรู้สึกรัก ผูกพัน และมีความเป็นเจ้าของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ผู้วิจัยจึงปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจภูธร อำเภอหนองจิกในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงสนใจที่จะศึกษาให้ทราบว่า อะไรบ้างเป็นเงื่อนไขที่ทำให้อาชญากรประกอบอาชญากรรม พื้นฐานเช่นนั้น ในขณะเดียวกันก็จะแสวงหาแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมพื้นฐานดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการเกิดอาชญากรรมพื้นฐานในอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อศึกษาแบบแผนการเกิดอาชญากรรมพื้นฐานในอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

สมมติฐานการวิจัย

1. การศึกษามีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
2. รายได้มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
3. ที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
4. สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
5. จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
6. การอบรมสั่งสอนของครอบครัวเมื่อกระทำผิด มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน

7. การได้รับโทษของบุคคลในครอบครัวเมื่อกระทำผิดมีความสัมพันธ์กับ
อาชญากรรมพื้นฐาน
8. ภูมิหลังครอบครัว มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
9. สมาชิกในครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรม
พื้นฐาน
10. การชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
11. ความสนใจของครูในวัยเรียน มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
12. การขาดเรียน มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน
13. จำนวนเพื่อนในวัยเรียน มีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมพื้นฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบปัจจัยและแบบแผนการเกิดอาชญากรรมพื้นฐานในอำเภอหนองจิก
จังหวัดปัตตานี
2. สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปกำหนดแนวทางในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาการเกิดอาชญากรรมพื้นฐานในอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้จะเลือกศึกษาเฉพาะผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษหรือเด็กและ
เยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ ซึ่งมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่
อำเภอหนองจิก และได้กระทำผิดคืออาชญากรรมพื้นฐานในเขตอำเภอหนองจิก ตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2538 - 2543 เท่านั้น

นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. อาชญากรรมพื้นฐาน หมายถึง อาชญากรรมที่เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อบุคคลและทรัพย์สิน ซึ่งแบ่งออกได้ตามประเภทคดี ดังนี้

1.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ อาชญากรรมประเภทคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา ทำให้ตายโดยประมาท พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ช่มชืดกระทำการชอนาจาร แต่ในที่นี่จะหมายถึงประเภทคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ช่มชืดกระทำการชอนาจาร

1.2 อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ อาชญากรรมประเภทคดี ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ รัวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ กระชอกทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจร ทำให้เสียทรัพย์สิน แต่ในที่นี่จะหมายถึงประเภทคดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ รัวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์

2. คุณลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมพื้นฐาน ได้แก่ การศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัย ครอบครัว ประสิทธิภาพในวัยเรียน

2.1 การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ต้องโทษ หรือเคยต้องโทษ หรือเด็ก และเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษทั้งสายสามัญและสายอาชีพ แต่ไม่นับรวมการศึกษาสายศาสนาทั้งของผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ หรือเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษที่เป็นไทยพุทธและไทยมุสลิม ผู้วิจัยจึงแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ

ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษา 12 ปีลงมา ได้แก่ ผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน ผู้ที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้ที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ไม่สูงกว่าผู้ที่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5

มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือสูงกว่า หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป ได้แก่ ผู้ที่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น หรือเทียบเท่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

2.2 รายได้ หมายถึง รายได้ต่อเดือนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน โดยประเมินออกมาเป็นตัวเงิน ซึ่งประกอบด้วย รายได้จากการทำงาน รายได้จากเงินเดือน รายได้จากค่าจ้างแรงงาน เงินปันผล ค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าอื่นๆ เงินช่วยเหลือ เงินได้เปล่าจากผู้อื่น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (จตุณี ขวัญแก้ว, 2540 : 80)

รายได้สูง	หมายถึง	มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ตั้งแต่ 8,001 บาทขึ้นไป
รายได้ปานกลาง	หมายถึง	มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ตั้งแต่ 6,000 - 8,000 บาท
รายได้ต่ำ	หมายถึง	มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท

2.3 ที่อยู่อาศัย หมายถึง ที่ตั้งของบ้านเรือน แบ่งออกเป็น เขตชุมชน ได้แก่ เขตเทศบาล เขตริมถนนสายทางหลวงแผ่นดิน และเขตชนบท ได้แก่ เขตพื้นที่อื่นที่อยู่นอกเขตเทศบาล และนอกเขตริมถนนสายทางหลวงแผ่นดิน

2.4 ครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ อาชญากรรมพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย

2.4.1 สถานภาพการสมรส ซึ่งแบ่งออกเป็น ผู้ที่เป็นโสด และผู้ที่สมรสแล้ว

2.4.2 จำนวนบุตร ซึ่งแบ่งออกเป็น ผู้ที่มีบุตรน้อย ได้แก่ ผู้ที่มีบุตรไม่เกิน 2 คน และผู้ที่มีบุตรมาก ได้แก่ ผู้ที่มีบุตร 3 คน ขึ้นไป

2.4.3 การอบรมสั่งสอนของครอบครัวเมื่อกระทำผิด ซึ่งแบ่งออกเป็น ผู้ที่ไม่เคย กระทำผิด ผู้ที่เคยกระทำผิดแต่ครอบครัวไม่เคยว่ากล่าวตักเตือน ผู้ที่เคยกระทำผิดและ ครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือน

2.4.4 การได้รับโทษของบุคคลในครอบครัวเมื่อกระทำผิด ซึ่งแบ่งออกเป็น ไม่เคยมีครอบครัว / ญาติ กระทำผิด มีครอบครัว / ญาติ กระทำผิดและไม่ถูกลงโทษ มีครอบครัว / ญาติ กระทำผิด และถูกลงโทษ

2.4.5 ภูมิหลังครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น พ่อแม่อยู่ด้วยกัน และพ่อแม่หย่าร้างกัน

2.4.6 สมาชิกในครอบครัว ติดเหล้า ยาเสพติด ซึ่งแบ่งออกเป็น มีสมาชิกใน ครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด และไม่มีสมาชิกในครอบครัว ติดเหล้า ยาเสพติด

2.5 ประสบการณ์ในวัยเรียน หมายถึง ประสบการณ์ในวัยเรียนที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย

2.5.1 การขอมไปโรงเรียนในวัยเรียน ซึ่งแบ่งเป็น ขอมไปโรงเรียน และไม่ขอม ไปโรงเรียน

2.5.2 ความสนใจของครูในวัยเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ครูให้ความสนใจมาก ปานกลาง น้อย

2.5.3 การขาดเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ขาดเรียนบ่อย และไม่บ่อย

2.5.4 จำนวนเพื่อนในวัยเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ผู้ที่มีเพื่อนน้อย ได้แก่ ผู้ที่มีเพื่อนไม่เกิน 3 คน และผู้ที่มีเพื่อนมาก ได้แก่ ผู้ที่มีเพื่อน 4 คนขึ้นไป

3. การรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง การที่ผู้ต้องโทษ หรือเคยต้องโทษ หรือเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ และผู้เกี่ยวข้องรับรู้ถึงบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพื้นฐาน ได้แก่ การออกตรวจท้องที่ การตักเตือนผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิด การให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม การร่วมมือกับชุมชนในการแก้ไขปัญหอาชญากรรม การสืบสวนการเข้าระงับกรณีพิพาท การจับกุมผู้กระทำความผิด การสร้าง ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมให้กับประชาชน

4. แบบแผน หมายถึง ลักษณะการเกิดขึ้นของอาชญากรรมพื้นฐาน ประกอบด้วย

4.1 ลักษณะของผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ ซึ่งแบ่งออกเป็น ชาย หญิง

4.2 ลักษณะของผู้เสียหาย หมายถึง ลักษณะของบุคคลผู้ได้รับความเสียหาย เนื่องจากการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็น ชาย หญิง

4.3 เวลาเกิดเหตุ หมายถึง เวลาที่ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ หรือเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษ ได้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน ซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็นระหว่างเวลา 00.01 น. - 06.00 น. ; 06.01 น. - 12.00 น. ; 12.01 น. - 18.00 น. ; 18.01 น. - 24.00 น.

4.4 สถานที่เกิดเหตุ หมายถึง สถานที่ที่ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษหรือเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษได้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน เช่น เชนสถาน สถานราชการ สถานบริการ ที่รกร้างหรือที่สาธารณะ เป็นต้น

4.5 วิธีการที่ใช้ในการกระทำความผิด หมายถึง วิธีการที่ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ หรือเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษได้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน เช่น ใช้อาวุธ ใช้กำลังกาย ใช้วาจาข่มขู่ ฉวยโอกาส จักแฉะประทุหรือหน้าต่าง เป็นต้น

4.6 อาวุธที่ใช้ หมายถึง อาวุธที่ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษหรือเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษได้ใช้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน เช่น ปืน มีด ของแหลมมีคม ของแข็งไม่มีคม ห้อนไม้หรือระเบิด เป็นต้น

4.7 สาเหตุในการกระทำผิด หมายถึง สาเหตุที่ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษหรือเด็ก และเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษได้ประกอบอาชญากรรม พื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เช่น ทะเลาะวิวาท แก๊งค์น บ้านศาลโทษะ ชัดผลประโยชน์ ผู้สาว ปกปิดความผิด หรือเมาสุรา เป็นต้น